No. 1488 Zaterdag 6 Juli 1912. 29ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBL D VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

BUREAUX VAN DIT BLAD
Redactie en Administratie
Oud No. 223. Nieuw No. 4.
Waterkant, Overzijde.

Es Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagá padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire, Aruba, St. Martin (P. H.), St. Eustatius i Saba fl. 10.— pa anja
Un numero sol fl. 0.15.
Anuncio di 1 te 7 regel f 0.50 cada regel mas 7½ cts.

De algemeene toestand.

Curaçao is om zijn droogte vermaard; maar thans maken wij toch wel een heel buitengewone periode van droogte door. Zoo erg als nu is het in lang niet geweest. Op Bonaire heerscht ellende, op Aruba armoede. En hoe is het op Curaçao?

Onbegrijpelijk en toch waar; op Curaçao is de toestand over het algemeen redelijk wel.

Bij deze langdurig aanhoudende droogte vreesden wij allen voor het ergste. Maar zij, die toch meenden hun eiland te kennen, zien elkander met verbaasde gezichten verwonderd aan. Wat men vreesde, gebeurde niet, wat men verwachtte, bleef uit. Hier en daar steekt de armoede treurig het hoofd op, maar over het algemeen is de toestand dragelijk en in werkelijkheid veel minder slecht dan men maanden geleden voorspelde.

Een gedeeltelijke verklaring van dit wonderbare feit vinden wij in den Staat van Uitvoer gedurende de eerste drie maanden van dit jaar. Wij beperken ons tot het hoofdeiland Curaçao.

In de drie eerste maanden van 1912 voerde dit eiland uit voor een gezamenlijke waarde van f 454.555. Dat is veel, dat is zeer veel.

In het laatste Koloniaal Verslag lezen wij dat de totale uitvoer van het geheele jaar 1908 slechts f 221.569 bedroeg, of nog niet de helft van deze drie eerste maanden alleen. Het volgend jaar 1909 was iets beter en bracht het tot f 356.448, maar dat heele jaar blijft toch nog bijna f 100.000 onder de eerste drie maanden van dit jaar. Het jaar, dat toen volgde: 1910 sprong 6 ton hooger en klom tot f 925.385, maar ook in vergelijking hiermede moet de uitvoer der eerste drie maanden van 1912 nog buitengewoon genoemd worden, want hij bedraagt nog ± de helft van dat geheele jaar. Als het zóó door gaat zal de gezamenlijke uitvoer van 1912 ruim anderhalf millioen bedragen.

Of Curaçao dus ook vooruitgaat, dat kan een blinde zelfs wel zien!

De industrie, welke de slechte omstandigheden waarin wij leven zoo krachtig het hoofd bood en goeddeels overwon, is de hoedenindustrie. Aan haar dus de eerepalm voor deze overwinning. In drie maanden werd er voor f 227.814 aan hoeden uitgevoerd, van welke kapitale som het grootste gedeelte onder het armere volk kwam, waardoor die families, welke zich met het hoedenvlechten bezig houden, van gebrek werden gevrijwaard.

Maar daar is nog een andere factor, waarop het licht moet vallen. Niemand onzer had verwacht, dat er bij zulk een langdurig aanhoudende droogte nog zoo veel water in de putten zou blijven. Dat is te danken aan den systematischen damaanleg.

Het aanleggen van vele kleine dammetjes is een zegen gebleken voor het land. Het water is meer in den grond getrokken en kan vooralsnog vele putten voldoende voeden.

Het vraagstuk der groote dammen blijft nog onopgelost. Dijkbreuk en overstrooming hebben veel vernield, maar de kleine dammen hebben hun geld dubbel en dwars opgebracht.

Zie maar eens, hoe nu nog dagelijks versche groenten en vruchten te koop worden aangeboden. De hofjes, waar men geregeld besproeien kan met putwater, vormen een mooie oase in de zanderig dorre vlakten. Ook zij helpen mee om de algemeene armoede te voorkomen.

Met het steunen der hoedenindustrie en het voortgaan met damaanleg is het Bestuur dus op den goeden weg. Als er voldoende kleine dammetjes zijn aangelegd, zal men tijd hebben het kostbaarder en moeilijker vraagstuk van den aanleg van grootere dammen onder de oogen te zien, waardoor het misschien mogelijk wordt het gebrek aan water voor altijd van Curaçao te weren.

De damaanleg is derhalve geen fiasco, zooals de Heer OOSTERHOUT beweerde, maar een ten deele reeds goed geslaagde proef.

Onder de Officieele Berichten van verleden week staat vermeld, dat de onderwijzer 2e klasse aan den Hendrikschool etc. etc. de Heer G. B. DUSSEL, tijdelijk ontheven is uit die betrekkingen en belast met de waarneming van de betrekking van landbouwkundige op Curaçao.

Dit is een uitstekende maatregel van het Bestuur, en juist op tijd genomen.

De hoofdoorzaak immers, waarom er op de 'anden, en hier en daar op Curaçao, armoede wordt geleden, is het mislukken van den maisoogst.

De regentijd is echter nog niet begonnen, de menschen zijn nog niet aan 't planten, en zóó heeft de Heer DUSSEL alle gelegenheid om eens ernstig te overwegen, wat er gedaan kan worden om ook in onze droge jaren toch den maisoogst te verzekeren.

Als de Heer DUSSEL *dat* weet te bewerken, heeft hij het nut en de noodzakelijkheid van het bestaan van den Landbouwkundige ook voor Curaçao schitterend bewezen.

Wij hopen van harte, dat ZEd. al zijn krachten aan de oplossing van *dit* vraagstuk zal besteden.

In de goede regenjaren komt de oogst als van zelf, beweert men. Maar wat moeten wij doen om ook in droge tijden nog wat uit den grond te halen.

We hooren ZEd. al weer spreken over grondbewerking, bemesting en selectie.

Ja, dat weten we al lang. Zorg nu, dat dit ook algemeen bij de maiscultuur door de eenvoudige buitenlieden wordt toegepast, leer hen vooral den grond beter en degelijker bewerken. Bemesten en beter zaad koopen kost geld, maar den grond degelijk bewerken, en later goed schoon houden, kan ook de armste.

Maak propaganda voor uw theorie, en bewijs met voorbeelden, dat deze theorie juist is. Onderricht den armen landman, maak, dat langzamerhand de maiscultuur beter, intensiever wordt gedreven, opdat de oogst niet zoo herhaaldelijk mislukke in de droge jaren.

Onze kleine mais is een onovertroffen volksvoedsel, waaraan een ieder gewend en gehecht is. Zonder mais lijdt men honger. En tot dusverre is er door de vroegere landbouwkundigen met te weinig ernst gewerkt op verbetering van deze echt Curaçaosche cultuur, van zoo buitengewoon gewicht toch voor Curaçao en zijn bevolking. We laten den Heer DUSSEL gaarne zijn eigen idealen en illusies, dat zal hem kracht geven tot werken, maar voor alles vragen wij van hem verbetering, of liever, verzekering van de maiscultuur.

Zou damaanleg ook hiervoor geen uitkomst kunnen geven? Aan irrigatie denken wij nog niet eens, wel aan het vochtig en frisch houden van den bodem.

DE GRONDWETSHERZIENING der Staatscommissie 1910.

II.

Onze lezers hebben natuurlijk geraden, dat wij het ditmaal zouden hebben over artikel 80 onzer Grondwet, dat al zooveel strijd in het leven heeft geroepen.

HET KIESRECHT.

De Commissie bestaat, de secretarissen niet medegerekend, met inbegrip der beide voorzitters Heemskerk en Roël uit 19 leden: Vijf anti-revolutionairen, Heemskerk, van Citters, Kuyper, van Lynden, van Sandenburg en van de Velde; vier Roomsch-Katholieken, Loeff, O. van Nispen tot Sevenaer, Nolens en Reekers; en twee Christelijk Historischen, van Idsinga en de Savornin Lohman; d. i. 11 leden van Rechts. Verder uit twee Vrije Liberalen, Roëll en Tydeman; twee Unie-Liberalen van Doorn en van der Feltz; twee die wij als onbekend liberalen — d. w. z. geplaatst tusschen de verschillende linksche groepen — willen kenschetsen, Cort van der Linden en Oppenheim; een Vrijzinnig-Democraat Drucker en een Sociaal-Democraat Troelstra, d. i. 8 leden van Links.

Bij die commissie werd slechts één lid aangetroffen, dat zich verklaarde vóór het behoud van het tegenwoordige artikel 80. Met de Commissie is de *Residentiebode* het eens, dat het daarom des te meer te betreuren valt, dat er geen meerderheid kon gevonden worden voor een enkel wijzigingsvoorstel in dat artikel. Deze „onbevredigende uitkomst is te wijten", zegt de Commissie, „aan de sterk uiteenloopende wenschen, welke tot uitdrukking kwamen."

Slechts op één punt was nagenoeg eenstemmigheid, bij verscheidenheid overal elders. De Grondwet, meende men, behoort zelve de toekenning van het kiesrecht te regelen. Een zoogenaamd blanco-artikel vond slechts verdediging bij één lid der Commissie.

Dh. Roodhuyzen pinkte een traan weg, toen hij die uitspraak las en opent heden in „De Vaderlander" een inschrijving om een standbeeld voor dien palstaanden held op te richten.

Daarbij hield echter de overeenstemming op.

Voorgestaan werd het navolgende: Algemeen Kiesrecht.

1o. Het algemeen kiesrecht voor mannen en vrouwen;

2o. het algemeen kiesrecht voor mannen en vrouwen, die door eigen aanmelding het bezit daarvan blijken op prijs te stellen;

3o. het algemeen kiesrecht voor mannen en een attributief kiesrecht voor vrouwen, d. w. z. die aan bepaalde eischen voldoen, waarbij echter de eisch van welstand zou zijn uitgesloten;

4o. het algemeen kiesrecht voor mannen zonder vrouwenkiesrecht.

ORGANISCH KIESRECHT.

Daarnevens werd een ander stelsel aanbevolen, een soort gezinshoofdenkiesrecht, dat zich echter in twee beddingen deelde. De eene groep wilde alleen mannelijke gezinshoofden, en noemt dit „huismanskiesrecht". De ander wil het kiesrecht voor ieder gezin slechts aan één persoon toekennen, doch wil dit doen uitoefenen zoowel door den man als door de vrouw.

Tegenover de voorstanders van algemeen kiesrecht, die zich beroepen op de genoegzame ontwikkeling van ons volk, stellen de voorstanders van het organisch kiesrecht zich op het standpunt van het voortbestaan der maatschappij in en door de gezinnen en willen die door hun hoofd doen vertegenwoordigen. Leden van een gezin, niet hoofd daarvan, nemen in dit stelsel geen zelfstandige positie in.

In beide stelsels wordt echter ruimte gelaten om individueele personen, die geen gezinshoofd zijn, kiesbevoegd te verklaren.

Aan de *Residentiebode* die onderscheiding, tenzij alleen op inwonende niet gezinsleden toegepast, altoos klaar geweest als modder, en als men haar niet toepast b. v. op inwonende zoons, wel op inwonende knechts, dan noemt hij haar in de practijk hoogst onbillijk.

Waar deze principieele scheidslijn het vormen van een meerderheid in de Commissie uitsloot, zelfs bij de voorstanders van het gezinshoofdenkiesrecht, konden andere vraagstukken, welke zich om dit hoofdpunt groepeeren, evenmin door een meerderheid tot oplossing worden gebracht.

In ons vorig artikel noemden wij daaronder reeds evenredige vertegenwoordiging, stemplicht en meervoudig kiesrecht, al stelt het ontwerp der Grondwetscommissie daartoe de gelegenheid open.

Maar nog belangrijker punten moesten, bij de verdeeldheid omtrent de regeling van het kiesrecht, onopgelost blijven. Hieronder noemen wij: het actieve en het passieve kiesrecht der vrouw, waaromtrent wij hierboven reeds verschillende stelsels aangaven, die geen meerderheid vinden konden.

Verder de leeftijdsgrens voor het kiesrecht, al vereenigden zich verschillende leden met het denkbeeld, die grens in de Grondwet op 25 jaar te bepalen.

Dan: de uitsluiting, waaromtrent men, wat de bedeelden betreft, ook niet tot een meerderheid komen kon, al spraken zich verschillende leden uit voor een stelsel, dat alleen onderstand uit openbare en niet-kerkelijke kassen van het kiesrecht behoort uit te sluiten. Aan bedeeling van kerkelijke zijde, meende men, behoort de Overheid geen gevolgen te verbinden, daar zulks te zeer het innerlijke leven der kerk raakt.

Men meende bovendien, dat het niet aangaat, bij-quaestiën tot oplossing te brengen, waar de andere, allesbeheerschende hoofdvraag onbeantwoord bleef.

Eindelijk is zelfs afgezien van een poging, het kiesrecht voor Provinciale Staten of Gemeenteraad te regelen, en men heeft zich bepaalt tot het uitspreken van den wensch, dat de Regeering er in moge slagen, „voor het moeilijke vraagstuk de aan 's lands welzijn meest bevorderlijke oplossing tot stand te brengen.

„L'histoire se répète — de geschiedenis herhaalt zich".

„Krek allens" ging het in 1886, toen men den ouden heer Heemskerk voor het moeilijk probleem stelde voor hetzelfde grondwettelijk artikel 80 een formule te vinden, die iedereen bevredigen moest en waartegen bij slot van rekening iedereen moppert.

„Des te sterker valt het te betreuren dat geen enkel wijzigingsvoorstel er in geslaagd is, een meerderheid op zich te vereenigen".

Met deze verzuchting immers leidde Commissie haar opsomming van negatieve resultaten in tot regeling van art. 80 der Grondwet. En als verklaring van die onbevredigende uitkomst wees zij op de „*sterk uiteenloopende wenschen, welke tot uitdrukking kwamen.*"

Wij kunnen ons *ten volle* met dit argument vereenigen, maar veroorlooven ons toch een onschuldig stoutigheidje. Twee Jaar tot de Commissie uit den Bond van R. K. Kiesvereenigingen, uit vijf leden bestaande, haar rapport in den wereld zond, had zij over het algemeen allerminst reden tot klagen. De ontevreden in en buiten de partij was zeer welwillend, doch men betreurde het dat de Commissie niet tot eenstemmigheid was gekomen, en haar beroep op het feit, dat er zoo verschillende meeningen in de Commissie vertegenwoordigd waren, werd slechts door weinigen van waarde geacht. Thans ziet men 19 hoogst bekwame mannen aan het werk, waarvan 11 tot de verschillende groepen der Rechterzijde, 8 tot die der Linkerzijde behooren. Allen keuren artikel 80 af, evenals de Roomsche Commissie. Meerendeels zijn zij waarschijnlijk voor een breede uitbreiding te vinden. Toch kan men onder die 19 geen meerderheid bijeenbrengen. Is er schooner verklaring denkbaar voor de verdeeldheid, welke bij de Bondscommissie van 1906 bestaan heeft? En in elk geval, zoo de verklaring niet voldoende is, bestaat er dan voor de leden der ontbonden Commissie geen aanleiding om eens gulrond te lachen?

Het bezoek van H. M. de Koningin en Z. K. H. den Prins aan Parijs.

De ontvangst op het stadhuis.

Het historische feit van Zondag, den tweeden dag, is geweest de officieele ontvangst en het bezoek op het stadhuis. Even voor vier waren president Fallières en zijne echtgenoote op de Quai d'Orsay aangekomen, waar H. M. en de Prins met gevolg vertoefden. Een uur later kwamen de hofrijtuigen voor, en vanaf het eerste oogenblik dat H. M. den voet buiten zette, weerklonken de enthousiaste toejuichingen van het Parijsche publiek. De stoet stelde zich op, zooals bij de intrede.

Weer genoten wij van het prachtige schouwspel, den Koninklijken stoet met zijn schittering van kleeren, omgeven door de flinke kurassiers, op hun fiere paarden, weg te zien rijden langs de breede straten.

Het werd nu een ware triomftocht van onze Koningin. Achter de afzetting der politie verdrongen zich op de place de la Concorde en in de Rue Rivoli, duizenden van menschen, velen getooid met onze nationale kleuren en allen enthousiast juichend: „Vive la Reine". Die zegetocht, die storm van enthousiasme, eindigde eerst toen H. M. langs de allée van groen onder het Wien Neerlandsch Bloed, de grand cour van het stadhuis binnentrad.

Deze binnenplaats, die anders open ligt, doch thans overdakt was met een hemel van zacht oranje uit doek, was een schitterende ontvangstzaal. Heden hebben wij wel een metamorphose gezien. Op den grond lag een kostbaar groenkleurig tapijt, langs de bogen en kolommen een versiering van prachtige rododendrons en palmen en daarboven langs de wanden bloemen, die een feeëriek rose, oranje en blauw-licht uitstraalden, dat zich vermengde met den zachten glans, welke de lichten van 400 electrische lampen, in de zaal uitscheen; en dat alles deed denken aan een tooversprookje. Die pracht van versiering, die rijkdom van kunst, welke in de cour in Fransche renaissance stijl was aangebracht, laten zich niet beschrijven. Het was overweldigend schoon.

In deze koninklijke ontvangst-zaal werd H. M. begroet door César Cairé, den vice-president van den gemeenteraad, den ouden conseil van Parijs, en den prefect van de Seine. Statig trok de stoet, waarbij zich ook gevoegd hadden jhr. de Marees van Swinderen, minister van buitenlandsche zaken, de burgemeester van Amsterdam en den Haag, met hunne wethouders, in ambtsgewaad, en vele Fransche autoriteiten, deze rijke zaal binnen. Het was een treffend schouwspel, onze Koninginne aan den arm van president Fallières over deze plaats te zien schrijden, schitterend in een zee van licht en tintelend van vorsten-sympathie en anders het middelpunt der Fransche democratie, eertijds zelfs van de revolutie!

Vlak achter het bronzen monument, dat de wetenschap voorstelt, stonden de koninklijke zetels; naast elkaar namen H. M. en prins Hendrik plaats, aan de rechterzijde van H. M. president Fallières en links van prins Hendrik mevr. Fallières. Het hooge gezelschap groepeerde zich rond de Koninklijke bezoekers.

De heer Cairé heette H. M. in naam der stad Parijs welkom, en bracht haar dank voor de eer, die zij door haar bezoek de stad aandeed, vervolgens er op wijzend, dat Hare Majesteit nergens met zooveel enthousiasme zou kunnen ontvangen worden als op den Franschen bodem, waar de ridderlijkheid tegenover de vrouw traditioneel is. Dan pres de heer Cairé het Nederlandsche volk

om zijn gastvrijheid en vrijheidszin en zijn onversaagden strijd tegen het water.

Spr. eindigde met zijn beste wenschen uit te drukken voor H. K. H. prinses Juliana.

De Seine-prefect heette H. M. welkom en herdacht den band welke tusschen hare dynastie en de Fransche natie voor eeuwen reeds gelegd werd. Spr. wees er op dat de Hollandsche driekleur zoo sterk overeenkomt met de Fransche, en eindigde met een heilwensch voor het Koninklijk Huis en het Nederlandsche volk.

De Koningin antwoordde en gaf uiting aan haar levendige blijdschap ontvangen te zijn op het stadhuis, waar het hart van Parijs klopt. Met treffende woorden dankte H. M. voor de warme ontvangst haar door de Parijsche bevolking gebracht. De Koningin zeide daarin een bewijs te zien van sympathie van het Fransche volk voor haar volk. Ze kon daarbij echter de betuiging geven, dat die sympathie wederkeerig was.

De Fransche autoriteiten waren enthousiast, zoo zelfs, dat zij tegen het gebruik in, in de handen klapten. Onder een dreunende Marseillaise begon daarop de wandeling door de zalen van veelkleurig marmer dat blonk gelijk spiegels in het licht der kristallen luchters. In de Galeries, Salle des fêtes en de grande Salle. die 50 meter lang en 12 50 meter breed zijn, in deze kleurrijke vertrekken, vol meesterstukken van kunst, was plaats gereserveerd voor talrijke genoodigden, die indrukwekkende ovaties brachten aan H. M. en president Fallière. Langs dezen wandelgang, afgezet door de gardes republicaines in hun schitterende uniformen, schouwend naar de schoonheid die de kostbare schilderingen langs de wanden, de rijk gebeeldhouwde plafonds en de marmeren zuilen bieden, trok de stoet langzaam naar de Sale des Arcades. Ook hier leek het een tooverpaleis van grootsche pracht en schoonheid.

Koningin Wilhelmina ontvangt hier uit de handen van Cesar Caire het geschenk van de stad Parijs, bestaande uit een fraaien 18e-eeuwschen waaier, met een kunstvolle beschildering en van zeer groote waarde. Tegelijkertijd wordt aan den Prins de gouden medaille van de stad overhandigd.

Daarna wordt H. M. naar een tafel geleid, waar zij in het gouden boek teekent, waarop de vorstinne, gevolgd door de officieele persoonlijkheden zich naar den jardin d'Hiver begeeft, waar de receptie plaats heeft. Onderwijl worden in de Salle des Arcades eenige ververschingen aangeboden.

Na een korte wandeling door het paleis, verlaat H. M., zichtbaar voldaan, het stadhuis. De trompetten schetteren, de muziek speelt het Wilhelmus en het publiek, in ontzettende massa's opgekomen, juicht „vive la Reine". Het wordt één geweldige ovatie, van het Hotel de Ville tot de Quai d'Orsay juicht en jubelt de menigte, die vol geestdrift is over de gracieuse Koninginne. De korte oogenblikken — het was ongeveer 6 uur, toen H. M. het stadhuis verliet — dat onze Koninginne op dit prachtig paleis werd ontvangen, en den zegetocht door de Parijsche straten, zijn historische momenten geworden.

* * *

Op het stadhuis heeft H. M. 10.000 francs aan den vice-voorzitter van den gemeenteraad geschonken voor de armen van Parijs.

Te Versailles.

De regen valt bij stroomen. Kort voor de aankomst van den Koninklijken trein verschenen op het station de minister van oorlog, de prefect van het departement Seine—Oise, de secretaris-generaal van de prefectuur, de burgemeester en wethouders van Versailles, de leden van den gemeenteraad, de president van den algemeenen raad, de generaals Girardot en Galopinren verschillende hooge staats- en spoorwegbeambten.

De koninklijke trein arriveerde om 9.35. De aanwezige personen traden de Koningin tegemoet, die een elegant hemelsblauw toilet en een witten hoed met witte veer droeg. Prins Hendrik droeg de uniform van luitenant-generaal der artillerie. De burgemeester van Versailles heette de Koningin welkom, waarop hij haar een prachtigen ruiker aanbood. De Koningin dankte voor de vriendelijke ontvangst.

De Koningin, president Fallières en gevolg begaven zich daarop naar den uitgang. Het regende nog steeds. President Fallères gaf last, de open rijtuigen weg te laten rijden. Men liet nu gesloten landauers voorkomen. De stoet stelde zich in de volgende volgorde samen: In het eerste rijtuig namen H. M. de Koningin, president Fallères, vice-admiraal Fonqué de Jonquiére en de burgemeester van Versailles plaats; in het tweede mevrouw Fallières, Prins Hendrik, de heer Ramondon en generaal Chabaud. In de beide andere rijtuigen namen de andere aanwezigen plaats.

Ondanks den regen stond een dichtopeengedrongen menschenmassa bij het station achter de afzetting, gevormd door het eerste regiment genie en juichte de bevallige Koningin en haar gemaal toe. Om 9.45 vertrok de stoet, geëscorteerd door twee escadrons van het tweede regiment kurassiers, naar het kamp van Satory.

De manoeuvres slaagden volkomen. De roode partij begon den aanval. De blauwe troepen trokken zich terug, onder bescherming van de artillerie, waarvoor de artillerie der roode troepen zich opstelde, die onafgebroken vuurde.

De Koningin ging bij de stukken staan. Men deed een oefening met snelvuurgeschut, 12 kardoezen werden in een halve minuut afgeschoten.

Om te voorkomen, dat de Koningin door de modder moest stappen legden de artilleristen de deksels der ammunitiekisten voor haar voeten neer en naarmate zij voortging, werden de planken verlegd. Het publiek lachte en juichte vervolgens de Koningin toe. Daarna begon het defilé. De Koningin boog voor de vlag van St. Cyr, terwijl de president het hoofd ontblootte. De cavallerie in galop bestoot het defilé. Vervolgens had de eind-oefening plaats. Het pubiiek juichte de Koningin langdurig toe.

De Koningin en de Prins-gemaal met gevolg, alsmede de leden der Hollandsche legatie, de burgemeester en wethouders van Amsterdam en den Haag, de presidenten van de kamer en den senaat en verscheidene andere personen namen aan het dejeuner deel.

De Koningin, hield de volgende toespraak.

„Voordat ik Frankrijk verlaat sta ik er op, u van harte te bedanken voor de onvergetelijke dagen, te Parijs doorgebracht. De ontvangst overtrof al mijn verwachtingen en zal door mijn landgenooten ten hoogste op prijs worden gesteld. Ik betuig mijn bewondering voor het prachtige schouwspel, de kranige houding der troepen en de orde en discipline, die onder hen heerschten. Het is een leger, waarop Frankrijk fier moet zijn, want het is de zekerste bewaker van zijn grondgebied en zijn eer."

De Koningin dronk bij het dejeuner op de gezondheid van het Fransche leger.

President Fallières antwoordde: Door het vaarwel van Neerlands Koningin aan Frankrijk, zal de natie zich getroffen gevoelen, want de bevallige Vorstin herinnerde er aan, dat er Fransch bloed in haar aderen stroomt. Haar warme woorden dringen tot het hart van onze soldaten door. Het leger zal trotsch zijn op de hooge waardeering van de Koningin, die waardige erfgename is van de deugden van haar geslacht en die weet, wat een volk kan verwachten van den moed van de soldaten en hun gehechtheid aan de vlag. Ik drink op de gezondheid van Uwe Majesteit en op de vrijheid van Uw roemrijk land."

Na het dejeuner gaf H. M. de Koningin president Fallières den arm en bracht een vluchtig bezoek aan de vertrekken van Maria Antoinette en de zalen van Lodewijk XVIII.

Toen H. M. het kasteel verliet, werd zij hartelijk toegejuicht. Het gezelschap nam in open rijtuigen plaats. Terwijl de ministers naar het station gingen, deed de Koningin een tochtje door het park.

Het vertrek.

De stoet kwam geëscorteerd door kurassiers, om 3,19 op het station aan. Op het perron stond een compagnie met de vlag, de muziek speelde en de menigte juichte: „Vive la Reine! Vive la Hollande!"

H. M. onderhield zich met minister Poincaré. Zij zeide zeer getroffen te zijn door de hartelijkheid, haar op het paleis van buitenlandsche zaken betoond.

De president nam daarop afscheid van H. M. de Koningin, boog diep voor haar en kuste haar de hand. De Koningin verklaarde aan den president, welk een herinnering zij meedraagt aan het bezoek aan Frankrijk en de hartelijke ontvangst, haar daar bereid. De trein zette zich om 3 21 in beweging. De Koningin en de Prins-gemaal bogen aan het portier van de wagon voor den president en de aanwezigen, terwijl de muziek het Nederlandsche volkslied en de „Marseillaise" speelde en het publiek juichte: „Vice la Reine! Vive la Hollande!"

De terugreis.

De Koninklijke trein kwam om 8 uur 44 te Laeken aan. Koning Albert en koningin Elizabeth namen plaats in het salonrijtuig van H. M. de Koningin Wilhelmina om haar tot Esschen te vergezellen.

De trein vertrok weer om 8 uur 51 min.

Uit de naburige Republieken.

SANTO DOMINGO.

Vooruitzichten voor den tabaksoogst in de Dominicaansche Republiek — Volgens een bericht van den Duitschen Minister-Resident te Port-au-Prince wordt de tabaksoogst van dit jaar in de Dominicaansche Republiek op 120.000 tot 160.000 balen geraamd, al naar gelang de droogte zal aanhouden of spoedig regen zal vallen. In 1911 bedroeg de oogst ruim 200.000 balen.

HAITI.

De *Prins Maurits* heeft bij het lossen en laden in de havens van Haïti met eigen volk moeten werken, daar overal staking was uitgebroken.

Kapitein KONINGSTEIN heeft zich kranig en dapper gedragen en door zijn kloek optreden de stakers op een eerbiedigen afstand weten te houden, zoodat de Curaçaönaars rustig door konden werken.

COLOMBIA.

Wenken voor het handelsverkeer met Colombia.— In een Duitsch consulair bericht wordt gewaarschuwd voor het aanknoopen van relaties met onbekende firma's in Colombia. 't Komt meermalen voor, dat onbemiddelde personen briefpapier met firma-naam, telegramadres enz. laten drukken om den schijn te wekken, dat de schrijver van den brief koopman is. Het is dezen lieden slechts te doen om zonder betaling monsters en kleine zendingen te ontvangen.

VENEZUELA.

Het verschepen van goederen naar Venezuela — De Consul der Vereenigde Staten van Amerika te La Guayra deelt het volgende mede:

Volgens de Venezolaansche wet is bij verzending van goederen de geconsigneerde hiervan de eigenaar. Wanneer bijv. een exporteur te New-York goederen verscheept naar La Guayra en de, van eene consulaire verklaring voorziene factuur, met bijgevoegden wissel, zendt aan een bankier, kan de importeur te La Guayra de goederen in bezit nemen, door de douane eene geschreven verklaring te geven, dat hij zijne factuur nog niet ontvangen heeft en een afschrift verzoekt van die, welke door de douane ontvangen is.

Met dit afschrift geeft hij de goederen aan, betaalt de rechten en ontvangt de koopwaar, onder verplichting, òf de ontbrekende factuur aan de douane te doen toekomen. òf eene boete te betalen. Deze boete bedraagt 5 pCt. van de betaalde invoerrechten. Wanneer de verscheper den geconsigneerde in Venezuela niet vertrouwt en zich tegen eventueel verlies wil beschermen, kan hij den bankier, aan wien hij den wissel zendt, ook tot geconsigneerde maken, met order de goederen aan den importeur af te leveren, zoodra de wissel betaald is. De bankier moet dan zorgen voor de aangifte der goederen bij de douane en de rechten betalen. Hij kan echter ook, wanneer de importeur den wissel betaald heeft, de goederen aan hem overdragen, in welk geval dus de importeur de goederen aangeeft en de rechten betaalt.

Een ander middel om te voorkomen, dat de goederen aan den geconsigneerde worden afgeleverd, kan te baat worden genomen door personen, aan wien de geconsigneerde eene schuld heeft. Daar de goederen als 't eigendom van den geconsigneerde worden beschouwd, kan iedere crediteur door zich tot de bevoegde rechtbank te wenden, beslag doen leggen op de goederen, in welk geval de douanebeambten niet zullen afleveren, totdat hun bij rechterlijke uitspraak de noodige instructies zijn gegeven.

De *Port of-Spain Gazette* bevat een telegram uit Londen dd. 15 Juni meldend, dat het Congres van Kamers van Koophandel den dag tevoren met algemeene stemmen het voorstel van de Kamer van Koophandel van Trinidad heeft aangenomen, waarbij de Britsche regeering verzocht wordt om spoedig maatregelen te treffen teneinde de afschaffing te verkrijgen van het 30 % additioneele recht, door Venezuela, in strijd met rechten uit een verdrag voortvloeiende, geheven van alle goederen afkomstig uit Britsch West-Indië.

CUBA.

Republiek; geen kolonie meer. Wellicht op weg een deel van de Vereenigde Staten van N. Amerika te worden? Nadat de parel der Antillen door N. Amerika aan Spanje ontnomen was, verhief de groote republiek haar, in Mei 1902, tot een zusterrepubliek, maar bleef tot 1909 bemoeienis met het bestuur hebben. Men hoorde er eigenlijk niet anders dan goeds van, het eiland scheen zich naar wensch en hoop te ontwikkelen. Maar nu is er een negeropstand uitgebroken, die grooten omvang heeft genomen. Wilde N. Amerika zich eerst geheel buiten het verloop houden, het schijnt dien gedragsregel toch niet vol te kunnen houden. Het heeft zich gereed gemaakt om niet alleen de belangen der Amerikanen, doch, zoo noodig, ook die der andere buitenlanders te gaan beschermen en deed hiervan mededeeling aan de Cubaansche regeering. Acht oorlogsschepen met een hospitaal werden bij de Key-eilanden gestationneerd, met een landingsafdeeling van 2500 man.

Terwijl de president der Cub. republ., gener. Gomez, krachtige maatregelen neemt, en, naar bericht is, zelfs den staat van beleg in het Oosten van C. heeft afgekondigd, om verdere plundering van gebouwen, brandstichting van plantages, aanranding en moord te voorkomen, stelt Estenoz, de leider der negers, zich ook noemende „generaal", dáár de bedreiging tegenover, alle suikerfabrieken in de oosterl. provincie tot stop zetten te verplichten, willen zij niet hun rietvelden in vlammen zien opgaan.

Hoe het hard tegen hard gaat, blijkt ook uit den regeeringsmaatregel, om elken neger, opstandeling, die met wapens in de hand wordt gevangen genomen, zonder vorm van proces neer te schieten.

Wat de negers eigenlijk willen is niet duidelijk, maar mag men Sir Johnston gelooven, die Cuba goed kent en den Times inlicht, dan hebben zij sedert 1909, toen het Amerik. bestuur zich geheel terugtrok, veel te lijden gehad van de willekeur der blanken en kleurlingen, terwijl hun ontwikkeling toch op voldoend hoog peil staat om geen kleineering te verdienen. Bij rechtvaardig bestuur zal de neger geen lastig onderdaan zijn. Johnston acht het in het belang van Cuba, dat Amerika het eiland liefst zoo spoedig mogelijk bij de Vereen. Staten annexeere. De Cubanen zelf willen hieraan niet denken: zij zijn woedend dat Amerika den schijn aanneemt zich met eenig recht in de zaken van Cuba te mogen mengen.

Kol. Weekbl.

Nieuwe kolenvelden in Chili.

Naar uit Santiago de Chili geseind wordt, heeft een geoloog aan de regeering medegedeeld, dat hij in het gebied van Arauco kolenvelden heeft ontdekt. De regeering zal in dit gebied boringen laten doen.

Midden-Amerika

is thans voorwerp van veel belangstelling in de Ver. Staten. Niet enkel wat daar gebeuren gaat, maar ook wat daar vroeger geschiedde vormt onderwerp van politiek gesprek. Van dit terugkomen op het verleden is de oorzaak de heer Henri T. Rainey, democratisch vertegenwoordiger van den Staat Illinois. Hij heeft voorgesteld een parlementair onderzoek te voeren naar de wijze waarop de Vereenigde Staten zich van het Panamagebied hebben meester gemaakt.

Nu is zeker een onderzoek in 't geheel niet noodig, ieder *weet*, dat men eenvoudig eenige grieven tegen Colombia heeft uitgevonden, met behulp daarvan een revolutie vervaardigd en toen gepakt wat men nemen wilde.

De heer Rainey zegt dan ook zelf: „de verwerving van het kanaalgebied is de zwarste bladzijde in de geschiedenis der Vereenigde Staten." Hij wijst erop dat de heer Cromwell, advocaat der nieuwe Kanaalmaatschappij, een groote som had gestort in de republikeinsche verkiezingskas en hij verlangt dat het onrecht, der republiek Colombia aangedaan, zal worden hersteld.

Maar terwijl over die zaak wordt nagepleit, zijn de Vereenigde Staten op dit eigen oogenblik bezig, een dergelijk spelletje te spelen in Mexico.

Taft maakt wel allerlei gebaren om te doen zien, dat hij het toch werkelijk hoogst vervelend vindt, zich te moeten inlaten met de zaken van een bevrienden nabuurstaat, maar hij gevoelt zich zwaar verplicht, troepen aan de grenzen samen te trekken.

Te Washington zijn berichten ontvangen, dat onlangs te El. Porvenir een Duitscher door Mexicaansche bandieten op gruwelijke wijze is vermoord. De man was letterlijk in stukken gehakt. Dit feit doet vreezen (*sic*) zoo zegt de *New-York Herald* dat de president van de Vereenigde Staten, ondanks zijn afkeer (*iterum sic*) zich in de Mexicaansche zaken te mengen, genoodzaakt zal zijn tusschenbeide te komen.

„Nog altijd worden door de Amerikaansche consuls in Mexico onrustbarende berichten ontvangen, die er op wijzen, dat de revolutionaire beweging zich meer en meer uitbreidt en dat de opstandelingen meer dan ooit in staat zijn, zich tegen de federale troepen te verzetten, zoo vervolgt het blad.

Maar als men nu denken zou, dat Taft zijn collega president Madero in het handhaven der orde ter wille zou zijn, dan vergist men zich.

Hetzelfde New-Yorksche blad vernam onlangs uit Washington, dat het departement van Staat met een weigering heeft geantwoord op het verzoek van generaal Madero, om toestemming tot het zenden van Mexikaansche troepen door Amerikaansch territoir, ten einde deze troepen in staat te stellen, zich naar anders moeilijk bereikbare punten in den Mexikaanschen Staat Chihuahua te begeven

Dit besluit van het departement van Staat volgde op een vertoog van de regeering van Texas, welke vreesde, dat — werd het verzoek van Madero toegestaan — er een gevecht zou plaats vinden aan de grens, daar waar de Mexikaansche troepen weer op eigen grondgebied zouden overgaan.

En dan zouden de grensbewoners misschien in hun slaap worden gestoord, waartegen een rechtgeaarde regeering toch waken moet.

Er zijn ook stemmen van anderen klank.

De Mexicanen zeggen dan ook ronduit dat de Amerikanen den opstand bevorderen om zoo interventie en eventueele annexatie van de republiek uit te lokken, wat zeer in het belang zou zijn van Amerikaansche concessie-houders in Mexico.

De Mexicaansche gezant te Londen heeft aan een vertegenwoordiger van de *Times* verklaard, dat de berichten over de onrust in Mexico schromelijk overdreven zijn. Het leger is volkomen trouw, hetgeen bewezen wordt door de mislukking van de revolutionnaire poging van den eens zoo populairen generaal Reyes. De bezittende en arbeidende klassen steunen de regeering en op deze klassen wenscht, president Madero te steunen. Het heet, dat de onrust een gevolg zou zijn van het feit, dat de president beloften zou hebben gedaan die niet vervuld werden. maar, merkte de gezant op, het ideaal dat de president in uitzicht heeft gesteld, was een zelfbestuur gegrond op het vertegenwoordigd stelsel.

De rumoerige elementen onder de bevolking, die bij een wijziging van régime op den voorgrond komen, hebben de woorden van Madero verkeerd uitgelegd ten bate van hun eigen anarchistische bedoelingen.

De eenige moeilijkheid thans is het optreden van de bandieten onder leiding van Zapata. Maar president Madero zal al zijn krachten inspannen om deze moeilijkheid te boven te komen.

Berichten uit de Kolonie.

Voor de armen van Bonaire.

Van wege het Bestuur van het „*Elias S. L. Maduro-Weldadigheidfonds*" outvingen wij onderstaand verslag:

De Inzameling ten behoeve van de arme bevolking van Bonaire en Aruba op Curaçao gehouden, heeft aan bijdragen opgebracht de som van f 1515.

Naar BONAIRE werden gezonden resp. den 19, 24, en 26 Juni en 2 Juli

10 zak maismeel à 11.75	= 117.50
20 „ „ „ „	= 235.—
30 „ „ „ „	= 352.50
5 pak bruine zuiker	= 28.—
Naar RINCON vrij van vracht enz:	
25 zak maismeel à 12.25	= 306.25
Aan contanten 2 Juli	152.50
Naar ARUBA 26 Juni.	
25 zak maismeel à 11.75	= 293.75
ONKOSTEN.	
vrachten enz	19.50
marconitelegram, bestellersloon, ophalen collecte enz.	10.—
110 zak maismeel	f 1515.—
5 pak suiker	

Dankbetuiging.

Het Bestuur van het „*Elias S. L. Maduro-Weldadigheids-Fonds*" maakt van deze gelegenheid gebruik, om zijn hartelijken dank te betuigen aan de ingezetenen van Curaçao en aan de vreemdelingen, zich tijdelijk hier bevindende, die vrijwillig hun bijdragen ten behoeve van de armen van Bonaire en Aruba hebben gestort, voor de welwillendheid, waarmede allen de pogingen van het gemeld Bestuur hebben ondersteund.

Curaçao 4 Juli 1912.

M. H. J. BOSCH. Voorzitter
P. A. EUWENS. Secretaris
A. D. CAPRILES. Penningmeester

Regen.

Het mooiste, 't meest welkome en meest belangrijke nieuws is, dat 't op al de drie Benedenwindsche eilanden geregend heeft.

Vrijdags begon het op Curaçao met 'n aardig buitje in de stad, maar niet lang. Op sommige Plantages schijnt het meer geregend te hebben.

Op Bonaire regende het Maandag aan de Playa 37 m.M. en op Rincon 10 m.M.

Van Aruba ontvingen wij bericht van een flinken bui. Het bracht daar wel een voet water in den regenbak.

Als deze voorloopertjes nu maar goede volgelingen hebben en we spoedig weer eenige flinke buien krijgen, zal de ellende, voor het vee vooral, spoedig geleden zijn.

Goede reis!

Maandag of Dinsdag a. s. zal met de *Prins Willem V* met verlof naar Nederland vertrekken, de Edelgrootachtbare Heer A. S. C. DE VEER ABRAHAMSZ, Advocaat-Generaal.

Hoedenindustrie.

Niet in gezelschap van den Hoogedelgestrengen Heer Gouverneur, maar met den Schoolopziener is de Heer H. J. COHEN HENRIQUEZ Donderdag en Vrijdag naar de benedendistricten geweest, en Zondag weder naar Westpunt. Er was veel belangstelling en een vrij goede opkomst.

De volgende week gaat de Heer Henriquez naar St. Wilibrordo.

De Priscilla.

Deze Nederlandsche schoener is op zijn reis van Colon naar Curaçao op het rif van Goagira geloopen. Het schip schijnt als verloren beschouwd te worden, de schipper-eigenaar en de bemanning zijn reeds op Aruba aangekomen.

Kolonialen Raad.

Onder de telegrammen gisteren door het *Boletin Comercial* openbaar gemaakt, troffen wij een bericht aan uit den Haag, 3 Juli, meldende dat de Heer F. W. P. WINKEL benoemd is tot Lid van den Kolonialen Raad op Curaçao.

Alabama.

De volgende week zal dit schip, gecharterd door de Red „D" line, hier aankomen en na aankomst der *Philadelphia* naar Maracaibo vertrekken.

Zeker om de *Merida* gelegenheid te geven wat beter op streek te komen. Na de laatste reparatie liep dit bootje wat langzaam en scheen wat zwak van machine.

Krulloten.

Zou de in Suriname zoozeer gevreesde ziekte der Cacao-boomen ook hier haar intrek hebben genomen? Wij hebben twee mispelboomen gezien, waarin krulloten voorkomen.

De krulloot loopt uit in platten waaiervorm in plaats van rond en puntig en onderscheidt zich door een opgepropt bosje van bladeren en bloesem; het een krullekop.

De Aloe-Nijverheid op Mauritius.

Is uit de volgende mededeeling geen leering en voordeel te trekken voor Curaçao? De groene aloë [fourcroya gigantea] wordt op Mauritius verbouwd om haar vezels. In 1882 be droeg de uitvoer 1.228 ton; in 1889: 2729; in 1900: 3.105, vertegenwoordigende een waarde van 940.000 roepijen. Nadien daalde de uitvoer weer, in 1910 bedroeg hij toch nog 2.021 t., ad 627.500 roepijen. Hiervan werd voor 536 458 R. naar Engel. voor 2.115 naar Britsch-Indië, het overige naar andere landen verscheept. Het uitvoerrecht op Mauritius bedraagt 1 roepij per ton van 1000. K.G. [Men zie nader La. Dép. Col. van 11 Mei.]

Officieele berichten.

Aan het lid van den Voogdij. raad op Curaçao, C. P. Muskus, is op zijn verzoek eervol ontslag verleend, onder dankbetuiging voor de door hem als zoodanig bewezen diensten; en de Predikant bij de Vereenigde Protestantsche Gemeente alhier, M. H. J. Bosch, is benoemd tot lid van dien Voogdijraad.

Panamakanaal.

Het Dag. Bestuur van het A. N. V. doet in *Neerlandia* verslag van zijne bemoeiingen in dezen. Bij de besprekingen komt uit, dat de nieuwe handelsweg niet in de eerste plaats langs Curaçao zal loopen. Het maken van een wereldhaven aldaar is om de hooge kosten een vrome wensch; verbetering van het het Schottegat en verbreeding van den havenmond, een werk dat toch nog eene uitgave van een half millioen zal meebrengen, is het eenige wat Nederland kan doen, en dan kan Curaçao wellicht een kolenstation worden.

Door de opening van het Panamakanaal zal de scheepvaart in en om Midden-Amerika reusachtig toenemen. Alle omliggende havens zullen profiteeren. De lezingen van de heeren De Vries en Loman, een paar jaar geleden in de kolonie gehouden, hebben aangetoond in hoeverre ook Curaçao voordeelen van den nieuwen toestand kan trekken. De Hollandsche scheepvaart zal toenemen en die moet in elk geval naar Curaçao geleid worden. Er is ook prachtige gelegenheid voor nieuwe lijnen naar en van Noord- en Zuid-Amerika.

Toezegging wordt ontvangen van een artikel voor Neerlandia over dit belangrijke onderwerp.

Curaçao-Kolenstation.

Curaçao is reeds een kolenstation, daar kan niet genoeg den nadruk op gelegd worden. In Nederland schijnt men dat nog maar niet te weten. Nu weer werd op de Bestuursvergadering van het A. N. V. de mogelijkheid uitgesproken, dat *Curaçao wellicht en kolenstation kan worden.*

Maar, Mijne Hooggeachte Heeren, Curaçao is reeds lang een niet onbelangrijk kolenstation. In drie maanden tijds, in Januari Februari en Maart van 1912, werd hier 12.938 ton aan verschillende schepen geleverd, te zamen voor een waarde van f 177.897. Dat is toch wel de moeite waard. Curaçao is dus reeds een kolenstation.

In *Neerlandia* moesten zulke domme dingen niet staan, nog veel minder mogen zij gezegd worden door het Hoofdbestuur van het A. N. V.

Steunt eigen nijverheid, en let op den vooruitgang der nijverheid in eigen Kolonie.

Katoencultuur.

Gedurende het 1ste kwartaal van 1912 werd aan katoen uitgevoerd

van	hoeveelheid	waarde
St. Martin	15 495 K.G.	f 22.400
St. Eustatius	13.066 „	f 25 436
aan katoenzaad		
St. Eustatius	25.306 „	f 1 265.

Opmerking verdient, dat de katoen van St. Eustatius betere prijzen maakten. Er werd van daar voor ruim 2000 K. G. minder dan van St Martin uitgevoerd en toch werd ruim f 3000 meer ontvangen.

Te samen bracht de katoencultuur dus ruim 49.000 Gld. op St. Martin en Statius.

Bravo!!

Zout.

Aan zout werd in de drie eerste maanden van dit jaar uitgevoerd voor een gezamelijke waarde van f 14.737. Van Curaçao voor f 4.998, van Bonaire voor f 6.306 van St. Martin voor f 3.433.

Marktbericht
van den
Curacaoschen Handelsbond.

Van 5 Juli 1912.

AARDNOTEN (Pindas) per KG........		0 22
ZOUT per vat van 130 K.G........	f	0 80
DIVIDIVI per K,G......................	„	0 05
ORANJESCHILLEN per KG. 1st kw.	„	0 70
id. per KG. 2e kw.	„	0.60
HUIDEN per K.G......................	„	0.60
GEITENVELLEN per K.G...........	„	1.20
WOL per K.G...........................	„	0,12
SCHAPENVELLEN per stuk.........	„	0.50
BEENDEREN per K.G................	„	0.02
RECINUS-ZAAD per K.G.............	„	0.05
STROOHOEDEN (hipijapa):		
Kwaliteit No, 1..........per dozijn	„	3.75
„ „ 1 (gebleekt) „ „	„	8.87½
„ „ 2 „ „	„	5.—
„ „ 3 „ „	„	—
„ „ 3 „ „	„	—
„ „ 4 „ „	„	7.—
„ „ 5 „ „ (OLA)	„	—.—
„ „ 6 „ „	„	6.50
„ „ 7 „ „	„	9—
„ „ 8 „ „ (OLA)	„	—
„ „ 9 „ „	„	12.50
„ „ 10 „ „ (OLA)	„	9.—
„ „ 11 „ „	„	12.50
„ „ 12 „ „ (OLA)	„	
„ „ 13 „ „	„	
„ „ 14 „ „ (OLA)	„	
„ „ 15 „ „	„	— —

Ratten en Muizen.

Gedurende de laatste 8 dagen werden in het fiscalaat aangebracht en door middel van petroleum verdelgd

80 ratten
22 muizen.

Kon. Nederl. stoomboot-mij.

Naar de Koninklijke Nederlandsche Stoomboot-Maatschappij mededeelt, zijn door de inwisseling tegen haar aandeelen, waartoe de gelegenheid tot 3 Juni ll. openstond, ongeveer 3200 van 3500 uitstaande aandeelen Koninklijke West-Indische Maildienst in haar bezit gekomen.

Draadlooze.

—De heer Pop, dir.-generaal van posterijen en telegraphie, eerste gedelegeerde van Nederland ter conferentie voor draadlooze telegraphie, en de heer J. J. Perk, administrateur bij het Departement van Koloniën, eerste gedelegeerde van Nederlandsch-Indië en Curaçao op bedoelde conferentie, aanvaardden Zaterdag 1 Juni ll. de reis naar de Engelsche hoofdstad, via Vlissingen.

Drinkwater.

Na de felle droogte is in Suriname de regen reeds gekomen en in sommige districten ontstond dyssenterie.

Niet genoeg kunnen wij wijzen op het gevaar dezer ziekte ook voor ons, nu reeds hier en daar kleine buitjes beginnen te vallen.

Wil men de gevreesde ziekte voorkomen „KOOKT DAN UW DRINKWATER „gebruikt nooit anders dan gekookt water" zoowel put- als regenwater. Het gebruik van filters in plaats van het water te koken, is af te raden. Voor een laboratorium, waar alles ingericht is om de filters dagelijks te reinigen door degelijk afborstelen en uitkoken met eene 20% soda-oplossing zijn filters te gebruiken, maar voor de huishouding waar 't schoonmaken der filters gewoonlijk niet geregeld geschiedt, is het water na de filtratie gewoonlijk rijker aan bacteriën dan voor de filtratie. De bacteriën planten zich niet alleen in de bougies, maar ook door de poriën heen voort en komen alzoo in het water. Vooral de tropentemperatuur werkt gunstig op de vermeerdering. Reeds Robert Koch schrijft in zijn artikel. „Wasserfiltration und Cholera" in Zeitsch. für Hygiene 1893, Bd. 14, 393, „*Mir sind keine Kleinfilter bekannt, welche instande wären, für den praktischen Gebrauch auf die Dauer zu genügen, und ich würde nicht dazu raten, sich in Cholerazeitten auf Kleinfiter zu verlassen*".

Th Weyl gaat nog verder en schrijft: de tot nu toe bekende filters verdienen geene aanbeveling, zij geven niet wat zij moeten en zijn zelfs als gevaarlijk uit de huishouding te bannen."

Men zij dus op zijn hoede en kooke het drinkwater.

Automobilisme.

In het hartje der Amerikaansche automobiel-industrie, in Detroit, worden in één jaar 278000 auto's vervaardigd, electrische wagens even veel als benzine-wagens. En het Europeesch oog wordt verrast als men daar ziet dat jongens van 12 jaar als chauffeur fungeeren; dat arbeiders, vrouwen en mannen achter het stuurrad plaats nemen; dat zonder gewetensbezwaar de auto's aan den weg onbeheerd worden achtergelaten te midden van vele andere auto's. Straks, als men terugkomt, vindt men zijn eigen wagen wel weer terug en rijdt er mee heen!

Een ieder doet daar z'n zaken en boodschappen per auto. En dit is verklaarbaar als men bedenkt, dat voor den Amerikaan de dollar evenveel waard is als voor ons de gulden. Hij koopt voor een 800 dollar z'n wagen en daar geeft hij evenveel om als wij om 800 gulden.

De Magneet.

Plaveisel van Caoutchouc.

Men neemt thans in Engeland belangwekkende proeven aangaande plaveisel.

Men wil daar straatsteenen maken van caoutchouc.

Volgens de meening van den uitvinder is dat plaveisel het ideaal. Het is zacht, elastisch, solied, gemakkelijk schoon te maken, en voorkomt alle stof, waterplassen, geraas enz. enz.

Een ding staat het nog in den weg, want het komt vrij duur uit; deze „steenen" komen op f 2,50 per kilo.

De uitvinder brengt hiertegen in, dat het caoutchouc-plaveisel van onbepaalden duurzaamheid is. Tot staving van zijn beweren haalt hij een proef aan met caoutchouc-plaveisel vóór 20 jaar geleden, (hoewel van een eenigszins ander systeem) in het station van Eaton genomen. De daar toen gelegde „steenen" hebben in dat tijdsverloop maar 1½cM in dikte verloren.

In verband hiermede is het merkwaardig de verschillende materialen aan te halen, die voor bestrating gediend hebben; men gebruikte achtereenvolgens: steen, geperst zand, metselwerk, beton, klinkers, hout, glas enz.

Men nam zijn toevlucht zelfs tot geperste turf, kurk, ja tot ......gras.

Voor het plaveisel van gras bediende men zich van saamgeperst hooi, dat vervolgens in vormen gedrukt met siccatieve olie werd geagglomereerd.

Een ander systeem van gras-plaveisel bestond in het gebruiken van gedroogd zeewier, dat werd gedrenkt met teer.

Een nog origineeler plaveisel werd voor eenige jaren geleden te Clino in Californië beproefd. Men maakte straatsteenen van suiker. De grondlag was van zand en melasse en de steenen waren van met suiker gemengde mortel.

VEA USTED

que cada frasco de Aceite de Hígado de Bacalao que compre lleve la marca del "Hombre con el Bacalao á Cuestas."

Ella representa la legítima y la mejor preparación de Aceite de Hígado de Bacalao que se conoce por el nombre de

EMULSION DE SCOTT

que contiene el mejor y más puro Aceite de Hígado de Bacalao de tal manera emulsionado con los hipofosfitos de cal y de soda y glicerina que hace de los cuatro ingredientes la forma más eficaz para combatir las enfermedades del pecho y los pulmones.

"Me es grato declarar que habiendo estado bastante enfermo y debilitado por más de un año, y cuando ya las fuerzas se me habían agotado apesar de los medicamentos que tomaba, un amigo —el Sr. Luis Silva—me recomendó la Emulsión de Scott. Tomé seis frascos de esta magnífica preparación y quedé completamente curado, gozando ahora de la mejor salud, fuerzas y ánimo, por lo cual recomiendo siempre á mis amigos la Emulsión de Scott." Alfonso Rodríguez, Valencia, Venezuela.

29

INGEZONDEN MEDEDEELINGEN.

Een goed ding.

Elders in ons blad publiceeren wij een advertentie van een toestelletje, dat „De Breimachine" genoemd wordt en ongetwijfeld van groot nut is

Met dit toestel, dat wij sterk aanbevelen kan zelfs een kind omgaan, waardoor het vlug en netjes een paar kousen of een of ander stuk ondergoed kan breien of verstellen, al zijn ze in nog zoo'n slechten staat.

Niemand kan het nut ontkennen, dat dit toestel brengt in elk huisgezin, of in de woning van particulieren. Het is voldoende om slechts een oogenblikje het machinetje in werking te brengen, en wat niet meer te verstellen scheen wordt als nieuw gebreid.

De Breimachine, welke snel al de markten veroverd heeft, kan als onontbeerlijk beschouwd worden in ieder huisgezin, om een groote hulp te zijn voor een zorgzame en zuinige huismoeder.

De Maatschappij **Patent Magic Weaver,** Paseo de Gracia, 97, — Barcelona, Spanje, verzendt de Breimachine vrij van verdere kosten tegen den geringen prijs van twee dollar.

Denk goed aan de voordeelen, welke dit toestel u verschaffen kan en als gij schrijft aan bovengenoemde firma om een breimachine, zet er dan bij dat ge het advertentie gelezen hebt in de

„AMIGOE DI CURAÇAO".

Buitenland.

De oorlog tusschen Italie en Turkije.

Van het oorlogsterrein in Tripoli komt in de laatste weken weinig of geen nieuws. Alleen wordt in de Italiaansche bladen steen en been geklaagd over den toenemenden bloei van den smokkelhandel in wapenen van Tunis naar Tripoli. Zoo trekken elke week niet minder dan 8000 kameelen over de grens, beladen met munitie, wapens en levensmiddelen, om het Turksche leger, dat in Tripoli strijdt, van alles te voorzien waaraan het behoefte heeft. De „Popolo Romano" komt in bittere bewoordingen tegen dezen smokkelhandel op, dien het blad beschouwt als een schending der neutraliteit. Het protesteert tegen de houding der Fransche regeering, die volgens de „Popolo", zich meer dan laksch betoont bij 't tegengaan van den smokkelhandel.

In de Roode Zee had dezer dagen een botsing plaats tusschen het Italiaansch oorlogschip de „Piemonte" en de bezetting van Samboec aan de kust. Toen de „Piemonte" een kustvaartuig naar Samboec had afgezonden, ten einde deze stelling te verkennen, werd het begroet met een aanhoudend geweervuur van Turksche zijde. Een der Italiaansche matrozen werd daarop licht gewond. De „Piemonte" bombardeerde daar na krachtig het vijandelijke kamp, waardoor groote schade werd aangericht. Te Samboec ontstond brand.

De commandant der Turksch troepen in Tripoli seinde aan de regeering, dat 5 batajons infanterie, 1 batterij artillerie en 1 detachement mitrailleurs der Italianen den 31en Mei een aanval op de Turksch-Arabische troepen bij Auchemez deden. De aanval werd afgeslagen. De Turken hadden 5 dooden en 23 gewonden.

Staat van het aantal vaartuigen die het eiland Curaçao in de maand Juni 1912 aandeden met vermelding van hunne inhoudsmaat.

	ZEILSCHEPEN.			STOOMSCHEPEN.		
		INHOUD IN M³.			INHOUD IN M³.	
	Aantal	Bruto	Netto	Aantal	Bruto	Netto
Maand Juni	77	6844	6405	30	231204	133983
Vorige maanden	466	54342	50109	155	1039943	658398
Totaal	543	61186	56514	185	1251147	792381

Niet opgenomen zijn de schepen, die binnenkomen van de kustvaart en van de visscherij.

Bij een schermutseling op den 30en Mei voor Homs hadden de Italianen 5 dooden en 3 gewonden.

De te Konstantinopel verschijnende „Saba” meldt dat een troepenmacht van 1890 Italiaansche soldaten op het eiland Cebo is ontscheept.

Als voorzorgsmaatregel tegen een eventueelen onverhoedschen aanslag op Smyrna, waarvoor men in de Turksche hoofdstad nog altijd bevreesd is, hebben de Turken een aanzienlijke troepenmacht in de omgeving der belangrijke handelsstad geconcentreerd. Het gerucht, dat sinds eenigen tijd de ronde doet, als zou op de Turksche vloot een opstand zijn uitgebroken, wegens weigering van den vlootvoogd om naar de Dardanellen te vertrekken, wordt door het Ottomaansch gezantschap beslist tegengesproken.

De toestand in Marokko.

De tegenwoordige stand van zaken in het protectoraatsland van Noord-Afrika wordt het beste gekenschetst door het volgende telegram van den resident-generaal Lyautey aan de regeering te Parijs. De generaal seinde letterlijk:

Het is noodig, zoo spoedig mogelijk het inlandsche gezag, waarvan geen schijn of schaduw over is, te herstellen. Tijdens mijn gesprekken met Moelay-Hafid, is het mij duidelijk geworden, dat wij ons hier bevinden als gekampeerd in een vijandelijk land en geheel moeten vertrouwen op eigen kracht, zonder eenigen plaatselijken ruggesteun.

Ik heb dadelijk, in overleg met den heer Gaillard en generaal Moinier, maatregelen genomen, om het uiterlijk gezag van den sultan te herstellen, en deed een beroep op die plaatselijke inlandsche autoriteiten, die nog eenige prestige en eenigen invloed hebben: zij zullen de dagelijksche audienties bij den grootvizier hervatten.

Lyautey versuimt niet, tevens den Franschen soldaten een pluim van zijn tevredenheid op de kepie te steken, over hun uitmuntende houding in de huidige kritieke omstandigheden. Uit de berichten van den resident-generaal blijkt dus, dat, al is de toestand juist nog niet zorgwekkend, hij in ieder geval zeer ernstig dient genoemd te worden.

Fez wordt door de Berbers van uit het Noorden, Oosten en Zuiden bedreigd. Uit de aankomst van Fransche troepen in de hoofdstad, blijkt, dat de verbinding met Mequinez en de Westkust tot heden nog niet verbroken zijn.

In hoofdzaak waait de vijandelijke wind uit het Oosten, waar de ontembare, nog nooit onderworpen oorlogzuchtige stammen van den Atlas wonen. Daarom is van belang de actie van generaal Alix in het Algerijnsch–Marokkaansch grensgebied, die daar in zuidelijke en westelijke richting mobiele kolonnes uitzendt om te trachten het verband te verbreken tusschen de Fez bedreigende stammen en zijn tegenpartij.

Kenschetsend voor den geest van den Franschen vijandig gezinde Marokkaansche inwoners van Fez, is het, dat deze bij de aanvallen op de stad, geen hand uitsteken om de Berbers terug te drijven. De Fransche bevelhebber heeft dan ook de wijze voorzorg genomen, de in de stad aanwezige inlanders, hun wapens te doen inleveren.

De Berbers, die na een mislukten aanval en hun terugtocht over de Sebou, zich opnieuw hebben geconcentreerd en ten aanval zijn opgetrokken, moeten naar schatting 20.000 man sterk zijn. De Fransche bezetting telt ongeveer 4500 man. Al mochten ook de Marokkanen de stad binnendringen, dan loopt toch het garnizoen, dus de Europeanen geen gevaar, daar de troepen de versterkte bastions en het kamp van Dar-Debibach bezet houden en daar dus altijd den strijd kunnen volhouden. De groote vraag is slechts, of de munitie toereikend zal blijken. Slagen de Marokkanen erin, de troepen van generaal Lyautey in Fez op te sluiten, zoodat dezen belet wordt de hand te reiken aan de aanrukkende versterkingen, dan kunnen deze nog genoeg te leiden hebben van de harka's, die de verbindingswegen met de kust bedreigen.

Intusschen schijnt men uit de laatste berichten te mogen afleiden, dat generaal Lyautey tot zijn van ouds beproefde methode is overgegaan, en aanvallend is opgetreden. Een afdeeling onder kolonel Gourand heeft den vijand naar het Noorden teruggeslagen.

Veel hangt af van de houding der stammen in het Westen.

Dit staat vast, krachtige pogingen worden aangewend, om die stammen tegen de Franschen in verzet te brengen. Er heeft zich, laten wij maar zeggen, een „comité” onder de Mooren gevormd, dat oproepen heeft gericht aan alle stammen die zich nog niet bij den opstand hebben aangesloten, om gemeene zaak te maken met de rebellen, onder bedreiging, dat de opstandelingen zich anders tegen hen zullen keeren.

Een der trouw gebleven hoofden van de mehalla, die in het gebied van de Cherarga is gekampeerd: heeft den volgenden brief ontvangen,

„Het godgevalligste werk na het geloof in God, is de heilige oorlog.

„Wij hebben den kaid El Fodel en kaid El Hommar El Heri opgedragen u te leiden. Gehoorzaamt hen. Maakt u gereed tot den heiligen oorlog en sluit u aan bij de stammen.

„Wij hebben u reeds tweemaal aangeschreven ons bevel op te volgen. Wij doen dit thans voor het laatst.

„De heilige oorlog is een plicht, zelfs voor de vrouwen en kinderen...”

In een ander schrijven heet het: „Waarom volgt gij het voorbeeld van uw voorvaderen niet, nu gij weet, dat de Franschen te Fez zijn en daar dagelijks tal van Muzelmannen vermoorden ?”

Advertentien.

Dankbetuiging

Ondergeteekende betuigt haar diepgevoelden dank voor de vele bewijzen van vriendschap en belangstelling in de laatste weken ondervonden, en roept bij haar vertrek naar Nederland, al haar vrienden en kennissen een hartelijk vaarwel en „tot weerziens” toe.

C. C. QUAST.

a/b Prins Maurits, 1 Juli 1912.

Photographische Inrichting.

Soublette et Fils,

HOFPHOTOGRAFEN

VAN

H. M. de Koningin der Nederlander

BEKROOND

te Amsterdam 1883,

„ Antwerpen 1885,

„ Chicago 1893, en

„ Curaçao, Eerste Prijs Eeremedaille, 1904.

„ Brussel, 1910

Curaçao, Waterkant, Otrabanda.

Adverteert steeds

IN DE

Amigoe di Curaçao

IETS NIEUWS!

DE BREIMACHINE.

Met dit toestelletje kan zelfs een kind vlug en netjes

BREIEN en VERSTELLEN

kousen, sokken en alle soort breiwerk, van katoen, wol, garen of zijde.

Het mag in geen enkel huisgezin ontbreken.

Het gebruik is zeer eenvoudig en geeft verrassende resultaten.

Iedere breimachine wordt verzonden met volledige toelichting omtrent de wijze van werking.

Het wordt verstuurd zonder verdere onkosten na vooruitbetaling van

TWEE DOLLAR

in Amerikaansch goud, bankpapier of andere gangbare munt aan

Sociedad Patent Magic Weaver.

Paseo de Gracia, 97—Barcelona.—España.

14—1.

SE OFRECEN DE VENTA

las siguientes casas en Heeren-Straat

Nº 2, 4, 5, 6.

cúrrase al Señor JAMES ALVARES CORREA por informes

Curaçao Junio 25 de 1912.

VOOR DE HUISMOEDERS

Wilt gij in uw huis ongelukken voorkomen, zoo raden wij U aan

GEBRUIKT ALTIJD

„LUZ DIAMANTE”

VAN

Longman Martinez.

NEW-YORK.

Dit is de eenige petrolie, welke gedurende de laatste 37 jaar geen enkele ramp veroorzaakt heeft. Geen gevaar voor ontploffing, geen rook, geen stank. Volkomen veilig.

1 Te koop bij C. WINKEL EN ZONEN.

POWELL'S

Chocolade, Bonbons en Suikergoed

(Slechts 1a. kwaliteit).

Watchung Ginger Ale

(beste kwaliteit).

Te koop: „Sample Room” van James & Henry Jones

NOTA.— Dames, die persoonlijk hare inkoopen wenschen te doen, zullen door een juffrouw worden bediend, die voor dit doel door de firma is aangesteld.

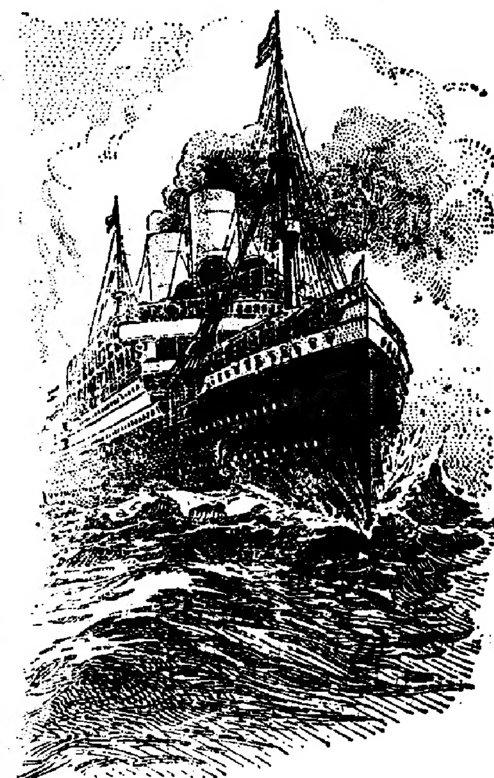

Hamburg-Amerika-Linie.

Gevestigd in 1847.

Geregelde Vracht- en Passagier–Dienst onderhouden door 58 verschillende Lijnen, met 350 Havens in alle Werelddeelen.

Dienst tusschen Europa-West-Indie-Venezuela-Colombia.

Lijn I. *Aankomst* te **Curaçao**: van Europa en tusschen havens, den 1sten van elke maand.
Vertrek van **Curaçao**; naar Venezuela, Trinidad, St. Thomas Havre en Hamburg den 2|3 den

Lijn IV. *Aankomst* te Curaçao van Hamburg–Antwerpen en St. Thomas den 10 van elke maand.
Vertrek van Curaçao naar Pto. Colombia, Cartagena Colon en Centraal America, den 10|11.

Lijn III. *Aankomst* te Curaçao van Haiti enz. den 15|16 van elke maand.
Vertrek van Curaçao naar Venezuela, Trinidad, St. Thomas, Havre en Hamburg; den 17 van elke maand.

Passagiers–vervoer naar alle plaatsen, welke door bovengenoemde lijnen worden aangedaan.

Behalve de stoombooten van bovengenoemde lijnen, doen eventueel ook andere Passagierschepen der Maatschappij, deze haven aan, die over St. Thomas direct naar Europa varen, en de reis in ongeveer **15 dagen** volbrengen.

De Passagiers-schepen der Hamburg-Amerika Lijn zijn alle voorzien van de noodige toepassingen voor de veiligheid en comfort der opvarenden.

Prijs der Passage naar Havre of Hamburg:
I Klas: $ *110*; *III Klas*: $ *50–A. G.*
Retour Biljetten: 10% afslag op de heen- en terugreis.

Voor verdere inlichtingen vervoege men zich tot

EDWARDS, HENRIQUEZ & Co.,

Agenten.

HAVEN-NIEUWS.

VAN 29 JUNI—13 JULI.

Schip	Kapitein	Aankomst	van	Vertrek	naar
Pr Maurits	P Koningstein	29 Juni	New-York	30 Juni	Amsterdam
Caracas	Furst	2 Juli	La Guayra	3 Juli	New-York
Merida	A Johanson	3 „	Maracaibo	3 „	Maracaibo
Maracaibo	G W Goodman	6 „	New-York	6 „	Maracaibo
Prins Willem V	J A Aarents	6 „	Amsterdam	7 „	New-York
Merida	A Johanson	8 „	Maracaibo	8 „	La Guayra
Merida	„	10 „	La Guayra	11 „	Maracaibo
Maracaibo	E W Goodman	11 „	Maracaibo	11 „	New-York
Philadelphia	H Highborn	11 „	New-York	11 „	La Guayra
Pr. der Nederl.	J C Metus	14 „	New-York	15 „	Amsterdam
Patagonia	Joh Wagner	2 Juli	Hamburg	2 Juli	Pto Colombia
Sardinia	W Lerche	8 „	Pto. Colombia	10 „	Hamburg
Cittá di Torino	A Poggi	5 „	Colon	5 „	Genova
Schwarzwald	B Rauschenplat	11 „	Hamburg	11 „	Pto Colombia
Alexandrian	Reid	11 „	Liverpool	11 „	Sta. Marta

Schoeners.	Aankomst.	van	Schoeners.	Vertrek	naar
Clicia V	29 Juni	Pto Rico	*Refugio H*	3 Julio	Aruba
Olinda H	2 Juli	Barahona	*Maria H*	4 „	Maracaibo
Refugio H	2 „	Aruba	*Angélica D*	5 „	Std Domingo
Sirena H	2 „	Maracaibo	*Juan Luis H*	6 „	Aruba
Vane H	3 „	Bonaire	*Olinda H*	8 „	Barahona
Viola I	3 „	Barbados			
Juan Luis H	5 „	Aruba			
Coronia H	6 „	Bonaire			

In 't begin der volgende week wordt hier verwacht het S. S. **EL ALBAMA** komende van New-York en in dienst der Red D Line. 11 of 12 Juli vertrekt 't naar Maracaibo.

Drukker:
B. L. BOGAERS.